

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/190/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207132
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7219207132.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Lenky Bowker, v spore žalobkyne A. B., nar. X.XX.XXXX, C., D. XX, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanému Mesto Košice, Košice, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, v konaní o zaplatenie 30 564 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 37C/48/2019-400 z 26.06.2023, Mestského súdu Košice

rozhodol:

- I. M e n í II. výrok tak, že žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- II. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1 888,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1 888,18 eur od 26.09.2020 do zaplatenia (výrok I.), priznal žalovanému právo voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 34,06% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok II.), zmenil výrok IV. rozsudku zo 07.12.2020, č. k. 37C/48/2019-259, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet Mestského súdu Košice súdny poplatok za podanie žaloby nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Mestského súdu Košice súdny poplatok vo výške 199,30 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.) a rozhodol o vrátení žalovanému zaplatený súdny poplatok za podanie žaloby v sume 230,60 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému platby súdnych poplatkov Slovenská pošta, a.s., ktorý poplatok vráti do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení.

2.1 Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 30 564 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súd vo veci rozhodol rozsudkom z 07.12.2020 č. k. 37C/48/2019-259 tak, že konanie o zaplatenie 18 599,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 18 599,45 eur od 20.12.2019 zastavil (výrok I.) v dôsledku dispozitívneho úkonu žalobkyne - úpravy výšky žalovanej sumy. Súd tieto podania posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby, nakoľko si žalobkyňa uplatnila kvantitatívne menej, než v podanej žalobe. Zaviazal tiež žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu 11 964,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9 995,09 eur od 20.12.2019 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 969,46 eur od 26.09.2020 do zaplatenia (výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na ich náhradu (výrok III.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 436,60 eur (výrok IV.). Na odvolanie strán Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom z 15.11.2022 č. k. 5Co/136/2021-341 potvrdil rozsudok súdu v druhom výroku do sumy 10 076,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9 995,09 eur od 20.12.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 81,28 eur od 26.09.2020 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti tohto výroku a v treťom výroku rozsudok súdu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 K odvolaniu žalobkyne proti výroku o trovách konania odvolací súd uviedol, že výška priznanej náhrady nezávisela od úvahy súdu (ako je napr. pri priznávaní nemajetkovej ujmy), ale od znaleckého posudku. Žalobkyni nič nebránilo podať taký súkromný znalecký posudok, ktorý by hodnoverne zodpovedal priznanému nároku. Odborná otázka posudzovaná znalcom nepresahuje možnosti žalobkyne, ktorá si výšku „bezdôvodného obohatenia“ uplatnila takmer v dvojnásobnej výške. Odvolanie v časti smerujúcej proti štvrtému výroku odvolací súd odmietol. Po vrátení veci súd prvej inštancie súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol.

2.3 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods.1, § 256 ods.1, § 262 ods.1,2, § 396 ods.1,3 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,06%. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 10.076,37 eur, čo predstavuje úspech v pomere 32,97%. Za neúspech žalobkyne v konaní považoval späťvzatie žaloby a následne aj meritórne rozhodnutie o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 1.888,18 eur.

3.1 Proti rozsudku v časti výroku II. (o nároku na náhradu trov konania) podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP a navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobkyni prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a priznal žalobkyni aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3.2 V prvom rade uviedla, že žalobkyňa nevzala žalobu v uvedenej časti (18 599,45 eur) späť, čo vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 14.09.2020. Uviedla, že výška priznaného nároku závisela od znaleckého posudku, preto upravila výšku uplatňovaného nároku.

3.3 Žalobkyňa je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú, ak mala plný úspech čo do základu platného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Napriek uvedenému, súd rozhodol v rozpore so súdnou praxou k aplikácii zásady úspechu v konaní ak výška nároku závisela od znaleckého posudku. Výška nároku závisela od znaleckého posudku, ktorý nebol v čase podania žaloby vypracovaný. V čase podania žaloby žalobca vychádzal z odhadu ceny nehnuteľností realitnou kanceláriou, až v priebehu konania bol vyhotovený znalecký posudok č. 59/2019. Žalobkyňa neskôr predložila znalecký posudok č. 36/2020 vypracovaný E. F. G., od ktorého závisela výška bezdôvodného obohatenia a výška nároku na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva. Výška plnenia závisela od tohto znaleckého posudku. Poukázala na to, že žalobkyňa nie je odborne spôsobilou osobou na zodpovedanie výšky nárokov. Za základné v tomto konaní sa považuje to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je daný a je zrejmá aj výška týchto nárokov.

3.4 Žalobkyňa bola v konaní úspešná, čo sa týka priznania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aj rozhodovacia prax súdov je taká, že dôležitým v spore je základ nároku a o základe nároku bolo rozhodnuté v prospech žalobcu. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I.ÚS/56/2017-12 z 8. februára 2017, nález Ústavného súdu SR II.ÚS/399/2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach 2Co/353/2018.

3.5 K nároku náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva uviedla, že napriek skutočnosti, že v časti o zaplatenie 1 888,18 eur bola žalobkyňa neúspešná, mal súd v tejto časti zohľadniť dôvody hodné osobitného zreteľa a nepriznať v dôsledku neúspechu v tejto časti nárok na náhradu trov konania žalovanému.

3.6 Poukázala na to, že je oslobodená od súdnych poplatkov, nakoľko je poberateľkou starobného dôchodku a jej majetkové pomery nestačia na úhradu súdnych poplatkov, a už vôbec nie na úhradu trov konania.

3.7 Žalobkyňa podala žalobu v čase kedy aj rozhodnutia všeobecných súdov boli v prospech žalobkyne. Ustálená súdna prax v čase podania žaloby bola v čase podania žaloby iná, než ako rozhoduje odvolací súd dnes. Navyše nie je sporné, že žalovaný naďalej bezdôvodne užíva pozemky žalobkyne. Súd mal zohľadniť okolnosti podania žaloby, stav v čase podania žaloby, majetkové a sociálne pomery žalobkyne ako aj výsledok sporu.

3.8 Ďalej citovala znenie § 220 ods.2,3 CSP a uviedla, že existuje rozhodovacia prax, od ktorej sa súd odchyľil a neposkytol sporovým stranám zdôvodnenie jeho úvah, či myšlienkového pochodu, ktorým dospel k danému napadnutému rozhodnutiu. K tomuto odôvodneniu daného rozsudku podľa jej názoru chýba aj presvedčivosť, nakoľko súd len stroho uviedol, že žalobe vyhovel v časti a vypočítal úspech žalobcu v konaní bez zohľadnenia od čoho závisela priznaná suma. Výška priznanej sumy bola závislá od vypracovaného znaleckého posudku a znaleckej činnosti. Dodala, že napriek tomu, že súd uvádza pri rozhodovaní o trovách konania vychádza zo žalovanej sumy, tak v prípade výšky súdneho poplatku vychádzal iba z priznanej sumy súdom.

4. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

5. Odvolanie bolo podané výlučne proti výroku II. o trovách konania napadnutého rozhodnutia, na základe čoho výroky I., III. a IV. ako výroky nenapadnuté odvolaním nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

7.1 Žalobkyňa v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie súdu ohľadom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, keď v prvom rade namietajú záver súdu o procesnom zavinení zastavenia konania žalobcom v časti, keď má za to, že v konaní nedošlo k späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie 11 964,55 eur s príslušenstvom, ale len uplatnila výšku uplatňovaného nároku.

7.2 V druhom rade namieta právne posúdenie súdom ohľadom určenia miery úspechu a neúspechu strán v konaní, čo dôvodí tým, že žalobkyňa v časti žalovaného bezdôvodného obohatenia bola úspešná čo do základu nároku a jeho výška závisela len od znaleckého posúdenia, ku ktorému došlo až v priebehu konania.

7.3 Tretia odvolacia námietka spočíva v presvedčení odvolateľky o tom, že súd mal v časti neúspechu žalobkyne (zamietnutia žaloby v časti náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva aplikovať § 257 CSP a v tejto časti nepriznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8.1 Žalobkyňa uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

8.2 Odvolací dôvod je daný.

9. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11.1 Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že tvrdenie o „nespäťvzati“ žaloby žalobkyňou v časti neobstojí. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že o zastavení konania v predmetnej časti z dôvodu späťvzatia žaloby už bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcom rozhodnutí (č. k. 37C/48/2019-259 z 07.12.2020), ktoré ani nebolo napadnuté odvolaním. Odvolací súd však dodáva, že interpretácia žalobkyne o „úprave výšky uplatňovaného nároku“, nie o späťvzati žaloby je zjavne nesprávna a účelová. Úpravu výšky uplatňovaného nároku – ak v prípade peňažného plnenia žiada žalobkyňa kvantitatívne menej súd správne posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

11.2 Uvedené je v zhode aj s názorom relevantnej právnej teórie: „Zmenou žaloby taktiež nie je, ak žalobca obmedzí svoj žalobný návrh a bude požadovať menej. Takéto podanie je potrebné posudzovať ako čiastočné späťvzatie žaloby (§ 144 a nasl.).“ (GEŠKOVÁ, K. In ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 564).

12. Odvolací súd však považuje za dôvodnú odvoláciu námietku ohľadom nesprávneho právneho posúdenia ohľadom určenia miery úspechu v konaní. Túto odvolateľka dôvodí tým, že bola úspešná čo do základu nároku (existencie bezdôvodného obohatenia), pričom výška priznaného plnenia závisela len od úvahy súdu (resp. znaleckého dokazovania, ktoré bolo realizované až v priebehu konania).

13.1 S prihliadnutím na názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu SR z 15.04.2020, sp. zn. II. ÚS/399/2019 (odkazovaného žalobkyňou), ktorý vyslovil, že „Aj napriek tomu, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného

sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), ani nová právna úprava nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne, ako podľa doterajšej úpravy.“ a na viazanosť ustálenej rozhodovacej praxe odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania aplikujúc § 255 ods.1, 2, a § 256 ods.1 CSP postupoval podľa zásady úspechu, ktorý dosiahla žalobkyňa úspech len v časti 10 076,37 eur, čo predstavuje úspech v rozsahu 34,06%, vo zvyšnej časti dosiahla jednak neúspech (v rozsahu 1 888,18 eur) v dôsledku zamietnutia žaloby a v časti 18 599,45 eur procesne zavinila zastavenie konania čiastočným späťvzatím žaloby. Súd na rozhodnutie o trovách konania použil správny právny predpis, avšak nesprávne si ho vyložil, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

13.2 Predmetom konania bola žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia, výšku ktorej žalobkyňa ustálila na základe Odhadu ceny nehnuteľností porovnávacou metódou s aktuálnymi cenami na trhu a momentálnou predajnosťou pri súčasnom stave predaja nehnuteľností z 30.06.2016 vypracovaným spoločnosťou TOBI Real s.r.o., Letná 10/41, 040 01 Košice (č. I. 55 súdneho spisu).

13.3 Súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru o existencii nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (potvrdeného odvolacím súdom rozsudkom z 15.11.2022 č. k. 5Co/136/2021). Až v priebehu konania, v dôsledku 2 znaleckých posudkov (znalecký posudok č. 59/2019 znalca Ing. Vladimíra Závackého predložený žalovaným a znalecký posudok č. 36/2020 znalca E. F. G. predložený žalobkyňou) došlo k ustáleniu samotnej výšky tohto nároku, ktorá závisela od stranami predložených znaleckých posudkov a následnej úvahy súdu.

14. Odvolací súd uzatvára, že napriek absencii výslovného ustanovenia v CSP, ktoré by predvídalo rozhodovanie v prejednávacom prípade (ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu), aplikačná prax sa ustálila na tom, že ak je strana úspešná čo do základu nároku, patrí jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom výška náhrady trov konania bude vypočítaná zo súdom priznaného plnenia.

15. Uvedené je v zhode aj s názorom relevantnej právnej teórie: „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti.“ (BARICOVÁ, J. In ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár. 2. vydanie Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1027).

16. S poukazom na už citované rozhodnutie ústavného súdu tento uzavrel, že: „Podľa názoru ústavného súdu treba v tejto otázke dať za pravdu sťažovateľovi. Je preukázané, že všeobecné súdy pri ustaľovaní výšky bezdôvodného obohatenia (teda pri ustaľovaní sumy, na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný) vychádzali z troch rozličných znaleckých posudkov, pričom dva z nich predložil sťažovateľ a jeden zasa žalovaný. Vo všetkých týchto znaleckých posudkoch bola výška bezdôvodného obohatenia ustálená pomerne výrazne odlišnými sumami. Na tomto základe napokon všeobecné súdy vlastnou úvahou dospeli k záveru, podľa ktorého za primeranú považovali takú výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaný uznal a ktorá sa preto v rozsahu uznania stala nespornou. Je preto celkom zrejmé, že meritórny výsledok konania závisel od znaleckých posudkov, ako aj (v konečnom dôsledku) od úvahy všeobecných súdov.“

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že žalobkyňa – úspešná, čo do základu nároku (na vydanie bezdôvodného obohatenia), patrí nárok na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy.

18. Odvolací súd považuje za potrebné, vyjadriť sa k námietke žalobkyne, že súd mal zohľadniť okolnosti podania žaloby, stav v čase podania žaloby, majetkové a sociálne pomery žalobkyne, ako aj výsledok sporu. Žiadna z uvedených okolností nie je spôsobilá žalobkyňa privodiť zníženie alebo nepriznanie trov konania.

19. Odvolací súd z týchto dôvodov zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP tak, že na základe § 255 ods.1 CSP priznal žalobkyňa plný nárok na náhradu trov konania.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.